

На гърба, съ почерка на воеводата, е отбелязано:

„Въ сръбско-турската война бѣхъ далъ на капитанъ Райчо Николовъ 5 коня да си служатъ съ тѣхъ докато се върна отъ Влашко и да ги гледатъ. Но докато се върна тѣхъ ги бѣха разбили въ битката при Креветъ, а моите 5 коня зарабени отъ турцитѣ“.

6 септемврий до 16 ноемврий

За този периодъ отъ време не намѣрихъ документи, които да заслужаватъ отбелязване. Известно е, че въ това време сърбитѣ отново бѣха разбити и се дойде до ново примирие съ турцитѣ.

Руситѣ се върнаха въ Русия, частъ отъ българитѣ напустнаха редоветѣ на руско-бълг. бригада, чиито дружини бѣха разпратени въ разни градове, гдето се допълваха и обучаваха. Това продължи до началото на априлъ 1877 г. и ста ваше съ огледъ на решената предстоеща Руско-турска война.

За да напустнатъ редоветѣ на бригадата и да заминатъ за Ромъния, нашитѣ съюзечественици сѫ били принудени, главно, отъ лошитѣ отношения на сърбитѣ, които сѫ си изливали върху българитѣ яда за своите военни неуспѣхи.

Въ дружинитѣ сѫ останали безпомощнитѣ предъ настѫпващата зима: имало е останали и въ Сърбия — именно болниятѣ, раненитѣ и нѣкои отъ воеводитѣ, които десетки години вече живѣеха въ тази страна, поддържани отъ правителството.

Следъ войната, обаче, подъ разни предлози, издръжката бива отказана и положението на нашитѣ воеводи става отчаяно. Това се вижда и отъ следващи документи, пазени въ Арх. на Нар. библ., които се даватъ въ съответния денъ.

Къмъ този периодъ отъ време се отнасятъ следнитѣ две писма до Хитова на сръбски:

Господинъ Панайотъ войвода
въ Св. Стефанъ

Тукъ ви изпращамъ три оки тютюнъ, а хлѣбъ ще ви пратя когато дойде обоза, който още не е пристигналъ. Г-нъ Хорватовичъ ме пита где сте вие и азъ като му казахъ, рече: „Добре, нека стои тамъ докато видимъ“. Вчера рано отиде къмъ Княжевацъ и сръбска войска замина вчера вечеръ за Търси баба. Момцитѣ, които изпратихте да се лѣкуватъ, тръгнаха си съ билети къмъ васъ, но Вайовичъ ми казва, че не сте дошли тамъ.

Очаквамъ да ми съобщите какво направихте съ г-нъ Найдена и съ г-нъ Христо.

Баня Поздравявамъ Ви приятелски
10 септемврий 1876 г. вашъ Георги Милетичъ